
◆ ÅREBLADET ◆

Årgang 63

Formannens lykkestunder

Det er med glede i hjertet jeg har observert stor og iherdig innsats på en rekke områder i klubben. Det har vært en imponerende innsats for å pusse opp klubbens havkajakker. Nå har vi seks havkajakker i god stand, klar til bruk for gamle og nye medlemmer. Alle brukere må gjøre en innsats for å bevare dem i tipp topp stand. Det er gjennomført kurs for hav og elv med god oppslutning. Kursene er en viktig del av rekruttering til og markedsføring av klubben. Vaktene på torsdagene kl. 18.00 er også viktig for å ta vare på nybegynnere og interesserte. Det er nødvendig at alle gjør sin plikt på dette området. Foreløpig har vi bare positive tilbakenmeldinger. Det har vært fin oppslutning på alle de organisert havturene i vår. Værgudene har også spilt med på laget. Det blir nå viktig å rekruttere nye medlemmer. Takk til alle som gjør en innsats, og spesielt til drivkraften bak standen på Nordre.

Formannens hjertesukk

Det er dessverre fortsatt en del ting å beklage i forbindelse med bruken av klubbhuset. Inne kommer det fortsatt noen griser på besøk, og som strør popcorn på gulvet og ellers ikke rydder etter seg. Vi har dessuten nye dørmatter som kan brukes på vei inn i huset. Forholdene i garderoben har blitt noe bedre, men husk å bruke tørkerommet oppe til våte klær og håndklær. Mange medlemmer trives best i orden og renslighet. Det har fortsatt vært svinn fra kasse og varebeholdning. Det er med stor skuffelse vi må innse at det finnes tyver i klubben. Disse vil bli meldt til politiet hvis de oppdages. Ute begynner det å bedres etter graving for kloakk. Prøv å gi plenen en sjanse til å vokse opp. Sykler skal ikke parkeres foran reolene. Disse er til stor ergrelse og sjananse når havkajakken skal ut. Og sist, men ikke minst, husk å betale kontingenten.

Formannen ønsker alle medlemmene en fin padlesommer!

Kasserer informerer!

* Husk å betale medlemkontigent (500 kroner). Dersom du ikke betaler før 1. i juli, får du ikke glede av å lese neste åreblad. Båteiere som ikke ønsker å fornye medlemskap, bes å gi besjød så snart som mulig og å returnere reolnøkkel til kasserer. Dersom disse ikke viser livstegn, blir båtene deres flyttet til felles reol og satt til disposisjon for klubbmedlemmer.

* Betal bassengavgift for våren 95! Selv om du deltok bare en gang i bassengtrening, trenger klubben ditt bidrag. 10 + 10 + 10+... blir mange øre! Neste høst skal vi innføre betaling på basseng, slik slipper du dyre postavgifter.

* Dersom du bruker klubbens utstyr (båt eller annet utstyr) utenfor Trondheim område, må du betale utstyrleie. Utstyrleie er satt til 50 kroner per dag. Utstyrleie gjelder også klubbensturene. Reglene for utstyrleie finner du på informasjonstavla. Spar kasserer kreftene, ikke vent på giro! Dersom du har glemt at du har leid båt, finner du en oversikt over utstyrleie på informasjonstavla.

* Ikke glem å spesifisere hva du betaler for på giro! Dersom du har flyttet, skriv tydelig dine ny adresse og telefon nummer.

"Padletur er best på land!" (sic Astrid)

Du har sikkert opplevd disse uendelige padlerunder i slutten av dagen... Hvor skal vi slå leir? Ingen strand, ingen grønn flekk,... Guttene padler foran, jentene sliter bak. Det blåser sterk motvind.

Plutselig roper noen "jeg har lyst å bade!" og da vet du at hvis du ikke finner straks en hvit sandstrand, blir padletur uholdbar...

For å unngå krise på padleturen, finnes en løsning! Hvor? På klubbhuset! I ruteheften "padletur er best på land"... Her kan du gi praktiske opplysninger om dine padleturer. Hvor startet turen? Hvor er det lett å gå i land? Hvor kan man søke ly? Hvor badet du?... Lim gjerne en kopi av kart i ruteheften.

I ruteheften finner du informasjon om Kristihimmelfarturen på Bispøyan (utenfor Hitra) og Pinseturen mellom Kya, Sula og Mausundvær (nord Frøya).

Deretter (eller før) kan du fortelle oss som leser åreblad om det fine, det morsomme, det enestående med dine turer...

Jacqueline.

Vannspesialisten i Oppdal

- Elvekajakker fra Dagger, Prijon og Perception.
- Havkajakker
- Prijon hjelmer og årer, HF vester

Vi har og skaffer all slags sikringsutstyr av god kvalitet.

Besøksadr: Høgmoveien 3, Oppdal. Tlf 72 42 22 42, fax 72 42 25 05

Hjelp Ein Nybegynner På Havet !

Torsdag kl. 18.00 er padlekveld. Du som står på denne lista har fått det ærefulle verv å være ekstra blid og hjelpsom mot nye fjes denne kvelden . Du treng ikkje ha ambisjoner om å lære dei rulla i kanalen den første turen., Skryt litt av klubben (burde være enkelt). Hjelp dei å finne rett utstyr. Fortell dei om sikkerhet, og guide dei gjennom ein triveleg tur, samstundes som du fortel dei muntre og spennande historier frå eit langt og rikt padleliv.

- 22.06. Synnøve Lystad
- 29.06 Bjørn Sæter
- 06.07. Leif Tofte
- 13.07. Svein Ulriksen
- 20.07. **FELLESFERIE, OG FOR PADLERAR**
- 27.07. Hans R. Brodkorp
- 03.08. Vidar Tregde
- 10.08. Hans Ervik
- 17.08 Ole Finn Håndlykken
- 24.08 Trond Eri

Ta godt vare på nybegynneren, kanskje er det ein framtidig formann i klubben!

Om dagen ikkje passer så skaff vikar eller bytt med andre.

Korte refleksjoner fra nybegynner turen til Hitra

Fredag kveld på Skansen og tradisjonen tro. Det fine været ser ut til å ta slutt. Vi stabler båter og utstyr, klatrer inn i varme biler og overlater den kalde vinden til en tom parkeringsplass.

Klokken er åtte ett eller annet og årets nybegynner tur til Hitra er i gang.

Hytten ved Risnes er romslig og har peis og dusj; glimrende detaljer så tidlig i sesongen.

Lørdag:

Vi våkner sent til snøvær. Ingen har ski med seg, så vi padler en 18 km. Trekant rundt øyene vest for Dolmøya i stille grå vær. Lett terreng. Lunsjpausen taes i en stille vik på Langøya. Nå skjønner jeg hvorfor TKKere er så opptatt av kajakkens lastekapasitet. Folk graver fram matbokser store som koffertar, varmedresser, slagstøvler, komfyrer, en øks 5 liter parafin til bålet og liggematter store nok til å dekke hele øya. Dette er noe annet en mine fjellturer hvor hvert gram teller. Men det er hyggen, varmen, litervis med te, kaffe og saft, og solen som bryter igjennom som bekrefter tilværelsens uutholdelige letthet.

Men så legges kursen nordover. Sjøen er velsignet rolig for her er det litt åpent og det er stor spredning i feltet. «We`ll meet again, don`t know where, don`t know when.» Følelsen griper meg, men 30 minutter senere er vi samlet bak en holme for en liten drikkepause og fotografering. På vei hjemover kollapser ror pedalene på Svalbarden. Roret låses i ytterstilling og lar seg ikke løfte. Jeg padler i sikler som er fosåvidt artig men jeg er sulten og vil hjem.

Tom kommer til unnsetning.

Hytten er en varm oase snart fylt med dampende padleklær. Peisen er i full gang og Berit sier at hun skal lage mat. Himmelsk.

Klokken er to om natten, vi har spist et glimrende måltid, drukket tilstrekkelig og skålte for kokken, men ikke klart å løse padlingens esoteriske gåte: padler man diagonal gang eller pass gang- mens alle er enige om lastekapasiteten. Vi har vært innom begge polene med Børge og Erling. Vinmonopolet var vi også innom. Søvn var problemfritt.

Søndag:

En kuldegrad, snøvær og Dolmøya rundt er dagens mål.

En svak vestlig bris møter oss på vei ut av bukta. Ved Dolmøyas vestlige spiss ruller de første snøbyger innover oss. Snøbyger avløser hverandre mens vi padler nordøst langs Dolmøyas

«nordkyst». Rundt enkelte odder er sjøen litt rotete men nå padler vi i flokk og med sterke karer på alle kanter føler man seg trygg. Lunsjen blir utsatt til vi har vendt sørover i et beskyttet og trangt sund. Det kjennes godt å komme i le og finne en vik for vi drar båtene i land og slenger oss tilfreds ned i gresset for å nyte maten. Igjen bryter solen frem. Er det Gud eller Sturla som står bak? Har de en avtale? I alle fall når vi pakker sammen og padler vest og hjemover langs Dolmsundet er himmelen blå og verden er rett og slett vakker.

Yngve har det travelt og blir borte. Trond og Ole Finn tar opp jakten. Jeg prøver å holde følge men angrer fort på det og prøver istedenfor å tenke teknikk og finne en god marsjart. Etter 5 timer i kajakken kjennes kroppen fin men jeg mangler naturlig polstring og føler jeg har sittet på 2 spikerhoder den siste timen.

Søndag kveld og noen drar til Byen så det blir mer alburom rundt bordet mens vi nyter Ole Finns trøndersodd med øl og akevitt. Noen kvelder glemmer man sent, denne husker jeg ikke bortsett fra at den var sen og god.

Mandag, første mai og varme grader ute.

Turen avsluttes med en tre timers « rask en « (inkludert obligatorisk mega lunsj og ditto bål) rundt Bispøyene vest og sør for Dolmøya.

Så kan vi gå rett over til treningkastene.

6 til Berit og Ole Finn som kokkene

6 til alle som navigerte

6 til Nordkappen for utseende (det var før siriusen kom til byen)

6 til Sturla for hele arrangement

6 til Tom som pyroman (kun på hobby basis sier han)

6 til Svalbarden for lastekapasitet

6 til alle for glimrende selskap

6 til forfatteren av denne artikkelen for at han ikke faller for fristelsen til å beskrive naturopplevelsen i svulmende retorikk. Den må oppleves, naturen altså.

6 til leserne som har nådd så langt

David

P.S. Svalbarden er bestilt. Jeg tror sannelig jeg skal ha med meg pianoet neste gang.

"Fram på Vetteren stundom han tenkte: Giv eg var i eit varmare Land !"

Erindringar frå ein padletur i februar-95.

Som tenkt so gjordt. Tenk deg lukta av kaffe, vanilje og orkidear; smaken av annanas, øl, rom og salt hav; frådande dønningar mot ei gloheit svart strand, vatn som leikar seg ned gjennom grønkledde trange juv i luftige fall frå kulp til kulp, ...og du er på Reunion. Ei lita øy dryppande våt som om den nettopp har stege opp av det Indiske hav. Eit lite grønt paradys, ukjent for dei flest, men nettopp oppdaga av ein gjeng draumande norske elvepadlarar.

Drauminga starta hausten 1994 og allereie i desember kasta kajakkane våre loss, på veg rundt Afrika i ein kontainar. To månadar seinare følgde eg, 7 elvepadlarar frå Oslo, og ein tyskar etter. Air France har direkterute Paris-Reunion så sjølv om reisa er lang går det greit. Sjølv sagt har spedisjonsfirmaet rota med kajakktransporten så den er på veg til Maritsius i staden for Reunion. Transporten og om vi får kajakkane før ferien er over, vert det store samtaleemnet på flyet. Til alles lettelse: både bagasje og kajakkar kom heile fram.

Reunion er inga typisk turist øy. Det er ganske få strender, så solbadarane er å finne på naboøya Maritsius og på Seychellene lenger nord. Det er defor først og fremst franskmenn som ferierar her frå mai til september. No når det er regntid her (eller sommar) er ein derfor ganske åleine som turist. Det er få hotell og muligheter for overnatting, men dei finst. Med ein temperatur på 30°C er det like godt å ligge ute. Vi låg i telt 1 natt p.g.a. regn. Resten ute under open himmel, eller under regnskydd. Øya er lita, ca. 7 mil lang og 6 mil breid. Den har vorte til av vulkanar, med ein framleis aktiv. Dette har gjort øya svært alpin med Piton des Niegues som høgste topp på 3070 m.o.h.

Det finnst trass alt ein del strender her. Skikkeleg fine strender omkransa av palmar, med korallrev eit par hundre meter utom som beskyttar mot havet. Og midt i mellom: ei roleg lagune med ørten fargerike fiskar med snodige former, og rare sjødyr. Ved desse strendene finst det dusjar, toalett og vask. Ypperlege forhold for overnatting. Men: det stjelas før ein får sukk for seg. Andre natta for ABB jakka til Morten og lommelykta til Hanne. Etter dette låste vi inn alt vi ikkje hadde på oss eller i soveposen om natta. Likeeins om dagen når vi padla eller var på elvevandring til fots. Då plasserte vi ein ved bilen som vakt. Ikkje verst det heller. Sitte i skyggen å lese, sjå på fuglar og rare innsekt, sjå på lokalbefolkninga som sikla etter bilen, eller skrive dagbok.

Når sola står opp 6.00 og grillar deg der du ligg i lakenposen vert ein raskt morgonfugl. Ein dag starta padleturen 5.30 ! Vi skulle bere 600 høgdemeter ned eit juv der dei første 250 var ei trapp ned til eit kraftverk. Denne fekk vi ikkje bruke, så då måtte vi vere der før arbeidarane så vi ikkje vart stoppa. Vi rakk det og opplevde vårt livs verste bæring. I 30 varmegrader, tett fuktig vegetasjon, på ei bratt smal svingete trapp og ein bratt sleip svingete og holete sti med, med kajakk på skuldera, var dette ein styrkeprøve. Grunn: Juvet, kallt Takamaka, var skrytt opp i skyene av fleire tyskerar. Ja, ja etter 600 høgdemeter kom vi til ei elv som var so tørr at berre ein kunne bade om gongen. Måtte vi bere kajakken ned juvet også ?. Vår ven Stephan som har Takamaka som si favorittelv, fekk ein hard tøm med å forklare oss at 200 meter lenger nede ville alt verte bra. Jammen kom der nokre kubikk frå kraftverket.

Turen i juvet vart faktisk fin. Storslått natur. Stupbratte grønkledde fjellveggar med småbekkar fossande i kåte sprang ned mot oss. Bratte stryk med kampesteinar som vi snirkla oss rundt. Ein og annan foss med fall på 1-200 meter dusja ned over oss. Fullstendig isolert frå folk og utan annan veg ut enn nedover langs elva. Imponerende. So tok juvet slutt, elva vida seg ut og forsvant mellom steinane eller kanskje dampa den berre vekk. Skyggen frå fjellsidene forsvant, maten og drikkja var fordøyd for 2 timar sidan. Elva tok aldri slutt, men vi overlevde so vidt. 15 liter vatn forsvant som dugg for sola.

Mat ordna vi stort sett sjølv. Den som sto opp førtst (les: Eivind og Stephan), rusla til nærmaste bakar og skaffa rykande ferske baguetter, skinke, ost og mjelk. I mens fyrte nokon opp kaffe og i 8-tida var vi klar for det meste. Etter ein aktiv dag fyrte vi opp primusane og laga kyllinggryte med fersk ingefær, fersk peppar, eller gryte av kjøttdeig, linser, bønner og grønsaker.

Sjølvsagt vart den lokale kusine utforska. Maten er svært variert, med innslag frå afrikansk, asiatisk og fransk kultur. Med ei historie frå 1500-talet med slaveri, og seinare import av billeg arbeidskraft frå Kina og India, har kulturen vorte spennande og folka fargerike. Kan ein fransk er det lett å kome i snakk med folk. Første kvelden vart vi invitert på fest i ein lokal kajakk-klubb. Vi fekk ris, kvitløkssaus, salat og noko som likna på friterte tanglopper eller minireker. Kjempagodt, men sterkt. Til gjengjeld fekk dei akevitt og tequila med oss. Vi lærte Reunianske drikkeviser og dei norske. Heidundrande start på turen.

Den største gastronomiske opplevelsen var likevel hjå Madame Anibal. Ein liten restaurant heime hjå ho. Først eit bord med 50 forskjellige slag punsj. Coco, Vanilje, Mango, Rom, Kaffe som det berre var å leske seg på. So coruccich (eller noko slikt) -grateng til forret, and i vanilje og sverdfisk til hovudrett og sorbé til desert. Alt for 70 Fr (90 Kr.) Eg slokna som eit lys også den kvelden.

Første helga hadde vi kun ein kajakk. Den surfa vi med på dønningane som kom inn frå det Indiske hav. Ca. 5 meter høge bølger som braut på reva som ligg som eit vern for sandstrendene lenger inne. Når ein treff ei slik bølge og glir stupbratt ned frå toppen er det betre enn berg og dalbane. Men bommar ein, og bølga bryt over ein, er det verre enn Korporalen i Sokna på 2.20. Her treng ein heldigvis ikkje vente på at vasstanden skal gå ned. Bølga er over etter ca. 10 sekund. Riktig nok lange, salte, ristande og forvirrande sekund. So er det berre å prøve på nytt.

Den elva vi padla mest var Rivière des Roches. Ei lita elv som har grove seg ned i lavafjellet. Den har danna ei mengde fossar som endar i rolege kulp. Den høgste, på ca. 8 meter, renn frå ein stor roleg kulp rett ned i ein ny. Enklare kan det ikkje verte, men i kajakken på toppen ser ein berre vatnet forsvinne over kanten for so å kome roleg flytande ut 100 meter lenger nede. Med hjertet i halsen og livet passerande i revy tek ein 4-5 kraftige padletak, siktar litt til høgre, og vippar tuppen litt opp i det ein dett utfor... og sprett opp i den rolege kulpen nedanfor med eit begeistra hyl.

Har du høyrte om Reunion International ? Riktig, det er den største internasjonale slalomkonkurransen i heile det Indiske hav. Om som "Champion" og "Experts Norvégiens", som lokalavisene omtalte oss, vart vi sjølvstøtt invitert. Vi stilte, og med ei tysk gruppe elvepadlarar, ein del innflytta utlendingar og ein gjeng frå dei tre lokale klubbane vart vi ca. 40 stk. Vi fekk start nummer og meldte oss på som: Aslak Fitjarskalle, Einar Tambarskjelvar o.s.v. Det var skikkeleg opplegg med 15 portars bane, tidtakarar, portkonntrollørar og 50-60 stk. som publikum. Vi padla 2 omgangar der den beste var tellande. Forventningane, i alle fall våre, vart infridd: Gudmund Kvisetryne (det naturlege navn på ein som nettopp har hatt vasskoppar) og Ormen Lange (Morten Jørgensen) vart kalla opp på premieutdelinga og fekk medaljar for delt 3'dje plass. I tillegg slo dei flest av oss alle tyskarane ! Ei stor hending for norsk slalompadling.

Det finnst titals av padlbare elvar på Reunion. Alle er avhengige av regn, så for å ha størst mogleg sjans for padling bør ein reise i perioda januar-mars. Dette er likevel ingen garanti. Vi hadde nesten berre finevær, så det var for lite vatn for dei fleste

elvane. Vi fekk likevel padla fleire elvar som berre går på lite vatn. Det finst store elvar og små elvar. Elvar i juv, og rullesteins elvar. Dei mest spennande var nok den tidlegare omtalte Riviere des Roches, og Langevin. Begge desse er små bratte elvar med mange fossar. Til forskjell frå dei fleste norske fossar kan ein padle desse.

For å kome til elvane er ein avhengig av bil. Vi leigde ein Renault Traffic, og fekk plass til meg, Einar-Ole, Hanne, Gudmund, Vilhelm, Eivind, Svein, Morten, Stepfan, 9 kajakkar og all bagasjen (padletøy, kokeutstyr, telt, campingstolar, snorkel og svømmeføter) ! Det fungerte kjempebra. På smale holete vegar, på stranda, opp til 2400 meters høgde, og på hovudvegane i 100 km/t. Fordi vi hadde bil, kom vi oss rundt nesten over alt. Øya har utruleg mykje å by på. Vert ein lei padling kan ein besøke den aktive vulkanene, bestige Piton des Nieges, klatre og bade i trange juv, bade og sole seg på stranda eller gå på restaurant. Livet er lett her nede. Alt fungerer og for den som skulle vere skeptisk til helsetjenesta ein slik stad, kan det berre seiast at ein person med vasskoppar og ein med stygt kvesta fotblad, vart tatt glimrande hand om av sjarmerande sjukepleiarar.

Ei reise hit ein kald februar månad anbefalast. For meg kosta denne turen på knappe 3 veker ca. 15 000 kr. Flybiletten kosta 7500 kr. frå Trondheim, transport av kajakk 1800 kr., leige av bil 1200 pr. stk. Resten gikk med til mat, klede og moro. Vi tok med eigne kajakkar, men det viste seg at å leige kajakkar hadde gått bra, og vore billigare. God tur når du fer.

Aslak.

Nye båter

I år har vi anskaffet to nye havkajakker til klubben. Det er to "Eskimo" som ble kjøpt på Sportsbua. Den ene er blå og den andre er hvit. Det ble samtidig anskaffet 6 nye trekk; 4 gule Prijon-trekk, og to grå av et annet merke. Trekkene har vi merket med båttype, så husk å ta riktig trekk til den båten du låner. Av årer er det anskaffet to av typen "Moll-marathon". De har hvite blad, og er svært robuste. Måtte de vare lenge.

Oppussing av båter

Dave Jenkins og Bård Boss Solem har satt i stand de fire gml. havkajakkene våre. De er reparert og utstyrt med slepelinere, kryssholt osv.. De har gjort et svært godt arbeid, og fortjener et stort TAKK. Det som er viktig for framtiden er at den som låner en båt og oppdager at noe er istykker, reparerer dette på eget initiativ. Hvis alle gjør det vil vedlikeholdet av båtene nærmest gå av seg selv.

Sikkerhetskurset

17 deltakere medregnet de som bare var innom én gang. Vi fikk inn noen få evalueringsskjema etter kurset som vi skal benytte til å justere opplegget noe til neste gang. Neste gang blir utpå seinsommeren eller høsten. Vi får se hvor mange som er interessert. Diplom ble de tildelt de deltakerne som møtte alle tre dagene. Vannet ute i Ringvebukta var j..... kaldt, men det er nyttig å få prøvd rulle og redningsteknikk under slike forhold også.

Turer

Tre klubbturen på hav hittil i år. I tillegg til nybegynnerturen til Hitra i april/mai hadde vi en Hitratur i kristi himmelfartshelga og en tur til Sula-Mausundvær i pinsa. Fint vær på alle sammen. Oppfordrer alle som har lyst til å dra på tur å følge med på oppslagstavla på klubbhuset, eller å arrangere tur selv.

Hilsen Sturla

FRA REDAKSJONEN !

Ja, så ble det da et nytt Åreblad igjen da. De skarpeste iaktakerne vil nok oppdage at vi ikke har benyttet "Publisher" i og med at det er ulike skrifttyper. Grunnen er ganske enkel; "vi får det ikke til !" (Ikke vil vi heller.)

Redaksjonen vil på mdet sterkeste beklage at vi brukte ualminnelig mye av TRONDHJEMS KAJAKK-KLUBBS surt opptjente midler til en dobbel (ja, kjære leser; DOBBEL) utsendelse med de økonomiske følger dette fikk for klubben (kr. 400,-).

Men, vi skynder oss å legge til, at de samme sluskene som begikk denne synden også klarte å få inn kr. 3250,- i annonseinntekter.

Vi har nevnt det før og vi nevner det igjen; vi vil gjerne ha inn stoff fra dere. Hva som helst; bilder (originale papirbilder), anekdoter, bekjennelser, betroelser, beklagelser, utbrudd, innbrudd, vitser, sladder, ros eller ris til; Styret, redaksjonen, Carl I. Hagen, Sartre, Havnefogden, Seilforeningen eller andre du føler for.

GOD SOMMER

Avs: **TKK**
Postboks 632 sentrum
7001 TRONDHEIM

nordnes **HAVKAJAKK**

NORDNES havkajak er en ideell hav- og ekspedisjonskajak.
 Lovers ferdig rigget med vannlette luker, skott og hevbart ror.

Lengde : 5,25 meter
 Breddde : 0,58 meter
 Vekt : ca. 26 kg
 Farge : Hvit, Blå og rød

Bygge selv ?

Kajakken fåes også som komplett byggesett til sterkt reduserte priser.
 Kajakken kan settes sammen på egenhånd, men vi arrangerer også kurs for dem som måtte ønske det.

Ta kontakt for mer informasjon.

NORDNES BATSPORT DA, Nordnesboder 4, 5004 BERGEN
 Telefon: 55 56 03 35, Fax: 55 56 03 35

HAVKAJAKKER
 ELVEKAJAKKER
 VÅTDRAKTER
 PADLEARER
 PAKKSEKKER
 PADLEKLÆR
 HJELMER
 VESTER m/m

**S
 P
 O
 R
 T
 S
 B
 U
 A**

Jomfrugata 16,
 TRONDHEIM